

گزارش خبری

کتاب‌های آموزش زبان‌های خارجی بومی سازی می شود

ایرنا؛ رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی و مشارکت‌های مردمی، با بیان اینکه بومی‌سازی کتاب‌های آموزش زبان در دستور کار است، گفت: تلاش برای رفع انحصار یک زبان خاص و کاهش تداخل فرهنگی انجام می‌شود.
احمد محمودزاده روز شنبه در نشست خبری نخستین رویداد ملی آموزش زبان‌های خارجی اظهار کرد: در این رویداد، دروس ابتدایی الگوی بومی زبان خارجی مد نظر است و هدف این است که برنامه‌های درسی متناسب با فرهنگ و تاریخ تمدن ایران طراحی و آگاهی بین‌فرهنگی با هدف افزایش توانمندی معلمان در مقایسه واحداثی زبانی با توجه به سیستم آموزشی ایران انجام شود. او درباره آموزش متقن‌دانه در این رویداد توضیح داد: یادگیری زبان به منظور انتقال مفاهیم و ارزش‌های خودی به دیگران و نه صرفا تأثیرپذیری از فرهنگ بیگانه انجام می‌شود. معاون وزیر آموزش‌وپرورش با نقش فعالیت‌های پژوهشی و تولید محتوا در این رویداد اشاره کرد و ادامه داد: جمع‌آوری مقالات علمی، محتوای آموزشی مکتوب و غیرمکتوب، فیلم‌ها و سخنرانی‌ها با هدف تثبیت هویت اسلامی- ایرانی انجام می‌شود.

محمودزاده تأکید کرد: این رویکرد ها نشان‌دهنده تلاش برای ایجاد یک سیستم آموزشی است که هم‌زمان با یادگیری زبان‌های خارجی، بر حفظ هویت فرهنگی تأکید دارد. او با اشاره به اینکه امروز افراد زیادی به یادگیری زبان‌های گوناگون در آموزشگاه‌ها مشغول هستند، یادآور شد: بسیاری از کتاب‌های آموزشی منتقل‌کننده سبک زندگی غربی هستند و نوجوانان ما ممکن است تنها زبان یاد نگیرند، بلکه تحت تأثیر فرهنگ حاکم بر آن کتاب‌ها قرار گیرند. رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی و مشارکت‌های مردمی خاطر‌نشان کرد: نیازمند ابتکار عمل هستیم تا بتوانیم کار ابتدایی انجام دهیم تا آثار سوء آموزش زبان‌های خارجی کاهش یابد. محمودزاده با بیان اینکه این رویداد مسیر خوبی طی کرده است، گفت: حدود یک‌ونیم سال بر این تدوین برنامه‌ها زمان صرف و محورهای مختلفی ارائه شد تا بتواند پاسخ‌گوی نیازها باشد. او افزود: در این زمینه وارد طراحی چند محور شدیم؛ یکی بازطراحی محتوای آموزشی مراجع غیردولتی بر زمینه فرهنگ اسلامی- ایرانی، دوم ارائه الگوی عمومی برای تدوین کتب آموزشی بود تا آموزشگاه‌ها بتوانند براساس آن، کتاب‌های بومی خود را تدوین کنند. او خاطر‌نشان کرد: در سال‌های گذشته، دستگاه‌ها، مجموعه‌ها و مؤسسات مختلفی اقدام به تولید محتواهای آموزشی کرده‌اند. برخی از این محتواها شامل سی‌دی‌های آموزشی و کتاب‌های داستان بوده است. اکنون وزارت آموزش‌وپرورش تصمیم دارد تا این محتواها را جمع‌آوری کرده و به آن دسته از آنها که قابلیت استفاده در کشور را دارند، بپردازیم تا دیگر مؤسسات نیز بتوانند از آنها بهره‌مند شوند.

معاون وزیر آموزش‌وپرورش بیان کرد: در نتیجه این فراخوان، حدود ۲۵۶ محتوای آموزشی مکتوب و ۳۳۷ محتوای غیرمکتوب دریافت کردیم. محمودزاده یادآور شد: تعداد ۷۴۳ فیلم سخنرانی با محوریت تثبیت و تقویت هویت اسلامی-ایرانی از سوی دانش آموزان زبان‌آموز تهیه شده است. او ادامه داد: هدف ما این است که دانش آموزان هنگام یادگیری زبان انگلیسی بتوانند درباره پیشرفت‌ها و دستاوردهای انقلاب اسلامی صحبت کنند و اثر فرهنگی آن را بپذیرند و بر دیگر مجموعه‌ها و کشورها تأثیر بگذارند. معاون وزیر آموزش‌وپرورش با اشاره به اینکه جمعه‌براین، تعداد ۷۸۸ فیلم سخنرانی دیگر نیز با رویکرد روایت پیشرفت ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی تولید شده است، یادآور شد: در مجموع، ۲۵۲ طرح به آثار ثبت‌نامی در این رویداد اضافه شد که داوری آنها در چند مرحله انجام شد و در مرحله اول داوری، مقالاتی که به مرحله دوم راه یافتند بررسی شد. محمودزاده عنوان کرد: در نهایت، تعداد ۱۸۸ مقاله علمی، ۳۱۰ محتوای آموزشی مکتوب و غیرمکتوب، ۲۸۷ سخنرانی با رویکرد تثبیت هویت اسلامی-ایرانی و ۲۶۴ فیلم سخنرانی با روایت پیشرفت ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی به مرحله کنسوری راه یافت و در مجموع هزار و ۹۰ اثر به مرحله کنسوری رسید که داوری نهایی آنها انجام شد. او با تأکید بر اینکه از میان آثار راه‌یافته به مرحله نهایی، پنج مقاله علمی- پژوهشی برتر انتخاب شد، گفت: همچنین پنج الگوی برتر تدریس، پنج محتوای آموزشی مکتوب و غیرمکتوب، شش فیلم سخنرانی دانش آموزان با رویکرد تصویرسازی هویت اسلامی-ایرانی و چهار فیلم سخنرانی با رویکرد پیشرفت ایران پس از پیروزی انقلاب اسلامی انتخاب شد و در مجموع، ۳۰ اثر به مرحله نهایی راه یافت. رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی ادامه داد: این رویداد قرار است روز دوشنبه ۲۹ بهمن‌ماه با شرکت ۳۰۰ میهمان از جمله وزیر آموزش‌وپرورش برگزار شود.

محمودزاده در پاسخ به پرسش ایرنا درباره چگونگی رفع انحصار زبان در مدارس و آموزشگاه‌ها توضیح داد: آموزشگاه‌های مختلف در سطح کشور اقدام به تدریس زبان‌های مختلف مانند آلمانی، فرانسوی، ژاپنی و ترکی استانبولی می‌کنند. البته مدارس دولتی بیشتر مرکز خود را روی آموزش زبان انگلیسی گذاشته‌اند. او ادامه داد: برای رفع انحصار از آموزش زبان‌ها جلسات متعددی برگزار شده و برنامه‌هایی برای دو زبان دیگر آماده شده که اکنون به صورت آزمایشی در چند مدرسه اجرا می‌شود اما هنوز رسمی نشده است. معاون وزیر آموزش‌وپرورش خاطر‌نشان کرد: در نهایت باید گفت تنها مرجع صدور مجوز برای فعالیت‌های آموزشی مربوط به دانش آموزان ۲۰ سال وزارت آموزش‌وپرورش است، مگر اینکه فعالیت هنری باشد که نیازمند مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است. محمودزاده اضافه کرد: در سال‌های اخیر، موضوع آموزش زبان‌های خارجی در کنار زبان فارسی برای کودکان بسیار مورد توجه قرار گرفته است و وزارت آموزش‌وپرورش بررسی کرده که شروع آموزش زبانی غیر از زبان فارسی برای کودکان در چه سنی مناسب است. او ادامه داد: براساس مطالعات انجام‌شده، توصیه می‌شود که کودکان تا سن چهارسالگی با زبان مادری خود آشنا شوند و پس از آن، یعنی از چهارسالگی به بعد، در معرض یادگیری زبان‌های دیگر قرار گیرند. این روند به‌ویژه برای یادگیری زبان رسمی کشورهایی مانند عراق پیشنهاد شده است.

معاون وزیر آموزش‌وپرورش با اشاره به اینکه آموزش زبان فارسی باید بین سنین دو تا چهارسالگی انجام شود و پس از آن، یعنی از کلاس سوم ابتدایی، دانش‌آموزان می‌توانند یادگیری زبان‌های دیگر را آغاز کنند، ادامه داد: براساس گزارش‌ها و مقالات علمی موجود، این زمان‌بندی برای یادگیری مؤثرتر است.

محمودزاده عنوان کرد: در دوره ابتدایی، بیشترین تأکید بر مسائل فرهنگی و تربیتی است و در مدارس دولتی و غیردولتی نیز برنامه‌های آموزشی متفاوتی وجود دارد. برخی مدارس با مجوزهای خاص یا قرارداد با آموزشگاه‌ها اقدام به تدریس زبان می‌کنند که شهریه آنها متفاوت از شهریه مصوب وزارت آموزش‌وپرورش است. او اظهار کرد: درباره فعالیت‌های فوق‌برنامه نیز برخی مدارس مجوز دارند یا با آموزشگاه‌هایی قرارداد بسته‌اند تا در ساعات خارج از مدرسه به دانش‌آموزان خدمات آموزشی ارائه دهند. محمودزاده با اشاره به اینکه همچنین بخشی از این مراکز بدون مجوز فعالیت می‌کنند که برخی پلمب شده‌اند، بیان کرد: طبق آمارها، استان خراسان رضوی کمترین تعداد آموزشگاه‌های مجاز را دارد. او با تأکید بر اینکه تلاش داریم همه فعالیت‌های فرهنگی و هنری تحت نظارت وزارتخانه‌های آموزش‌وپرورش و فرهنگ و ارشاد اسلامی باشد، گفت: توصیه نمی‌شود که کودکان در سنین پایین‌تر از فضای مجازی برای یادگیری زبان استفاده کنند و این موضوع به خانواده‌ها و آموزشگاه‌ها ابلاغ شده است. براساس اعلام محمودزاده، ۲۰ هزار آموزشگاه داریم که ۵۵ درصد آنها آموزشگاه‌های زبان هستند. معاون وزیر آموزش‌وپرورش درباره به‌کارگیری معلم‌ها در آموزش زبان توضیح داد: براساس مصوباتی که در شورای نظارت تهیه شده است، استادان آموزشگاه‌ها باید متناسب با جنسیت دانش‌آموزان باشند.

اواخر آبان‌ماه ۱۴۰۰ بود که ابراهیم رئیسی، رئیس دولت سیزدهم، قانون پرمناقشه «حمایت از خانواده و جوانی جمعیت» را برای اجرا به وزارت بهداشت ابلاغ کرد. در آن زمان، وزارت بهداشت از تشکیل «فرارگاه جوانی جمعیت و فرزندآوری» در وزارت بهداشت در راستای اجرای این قانون خبر داد؛ قانونی که ماده ۵۴ آن تأکید می‌کند: «وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مکلف است در مدت شش ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون، ضمن استقرار

سامانه جامع، به ثبت اطلاعات همه مراجعان باروری، بارداری، سقط و دلایل آن و زایمان و نحوه آن در همه مراکز بهداشتی، درمانی، آزمایشگاه‌ها، مراکز درمان ناباروری و مراکز تصویربرداری پزشکی اعـم از دولتی و غیردولتی با رعایت اصول محرمانگی اقدام کند». بهمن‌ماه ۱۴۰۱ هم خبری مبنی بر تصمیم فرارگاه جوانی جمعیت برای ثبت اطلاعات مادران باردار در سامانه‌ای جامع منتشر شد. اما این تصمیم خیلی زود به بار نشست و چند ماه بعد و

نقض حریم خصوصی و اخلاق پزشکی

ناهد خداکرمی، متخصص علوم بهداشتی و عضو هیئت‌علمی دانشگاه، در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کند که تجربه جهانی نشان داده سیاست‌های کنترلی مانند اجبار به فرزندآوری، سخت‌گیری در سقط یا نظارت بر بارداری نه‌تنها مؤثر نیستند، بلکه می‌توانند نتیجه معکوس داشته باشند؛ زیرا بسیاری از زنان در مواجهه با این سیاست‌ها احساس فشار و ناامنی می‌کنند و ممکن است حتی از بارداری‌های ناخواسته جلوگیری کنند. بنابراین ثبت اجباری آزمایش‌های بارداری نه‌تنها ناقض اصول اخلاقی و حقوقی است، بلکه در عمل ناکارآمد است. او به این موضوع اشاره می‌کند که وزارت بهداشت در دولت قبل در بخش‌نامه‌ای آزمایشگاه‌ها را ملزم کرده است که نتایج تست‌های بارداری را در سامانه‌ای دولتی ثبت کنند: «اگرچه این سیاست با هدف پایش بارداری‌ها، کاهش سقط غیرقانونی و افزایش نرخ باروری اجرا شده اما این اقدام نگرانی‌های زیادی در باره نقض حریم خصوصی، اثرات منفی بر سلامت زنان و بی‌آبرودن آن در کاهش سقط و افزایش باروری ایجاد کرده است». رئیس سابق انجمن علمی مامایی ایران با تأکید بر اینکه بررسی این سیاست از دیدگاه اخلاق پزشکی، حقوق فردی و شواهد علمی جهانی ضروری است، عنوان کرد: «مهم‌ترین چالش این بخش‌نامه نقض حریم خصوصی و اخلاق پزشکی است. اطلاعات بارداری جزء داده‌های حساس سلامت است و طبق اصول پزشکی و حقوق بشر، نباید بدون رضایت فردی ثبت یا به اشتراک گذاشته شود. اصل راداری حرفه پزشکی ایجاب می‌کند که هیچ پزشک، ماما یا آزمایشگاهی بدون اجازه فرد، اطلاعات بارداری او را فاش نکند. ضمن اینکه این اقدام می‌تواند با ایجاد بی‌اعتمادی به نظام سلامت، باعث کاهش مراجعه زنان به مراکز درمانی، شبکه بهداشت و آزمایشگاه‌ها شود».

روی آوردن زنان به آزمایشگاه‌های غیررسمی

به گفته خداکرمی، بسیاری از زنان ممکن است برای جلوگیری از ثبت اطلاعات‌شان، حتی از انجام تست بارداری خودداری کنند که این رفتار می‌تواند خطرانی مانند تأخیر در تشخیص بارداری‌های خارج از رحمی و مول و در نتیجه افزایش مرگ‌ومیر و عوارض بارداری را به دنبال داشته باشد. او نتیجه و عاقبت اجرای این بخش‌نامه را کاهش دریافت مراقبت‌های دوران بارداری به‌ویژه در بخش دولتی و افزایش عوارض بارداری برای مادر و نوزاد می‌داند. این متخصص علوم بهداشتی به پیامدای اجتماعی و فرهنگی چنین اقداماتی از سوی وزارت بهداشت هم اشاره می‌کند: «در جامعه‌ای که درباره مواردی مانند بارداری‌های خارج از ازدواج، بارداری حاصل از ازدواج موقت و بارداری ناشی از ازدواج به عنوان همسر دوم و همچنین تصمیمات مرتبط با بارداری قضاوت اجتماعی وجود دارد، ثبت این اطلاعات می‌تواند زنان را در معرض فشارهای خانوادگی و اجتماعی قرار دهد؛ مسئله‌ای که ممکن است باعث شود زنان برای تأیید باروری خود به آزمایشگاه‌های غیررسمی یا روش‌های پنهانی روی بیاورند. این موضوع داده‌های نظام سلامت را مخدوش کرده و سلامت عمومی را تهدید می‌کند». خداکرمی اضافه می‌کند: «نظارت دولتی بر بارداری زنان، احساس ناامنی و بی‌اعتمادی ایجاد می‌کند و می‌تواند باعث شود زنان تمایلی به اعلام بارداری یا دریافت خدمات پزشکی نداشته باشند. امیدوارم مدیریت جدید وزارت بهداشت لغو این بخش‌نامه و توقف کار این سامانه را در دستور کار خود قرار داده و بیش‌ازاین زنان و مادران این سرزمین را آزرده‌خاطر نکند».

افزایش موارد سقط جنین

این مدرس دانشگاه این را هم می‌گوید که ثبت اجباری اطلاعات مربوط به بارداری در آزمایشگاه‌ها نه‌تنها تأثیری در کاهش سقط نخواهد داشت، بلکه می‌تواند منجر به افزایش آن نیز بشود: «آن‌طور که مطالعات جهانی نشان داده‌اند، ثبت اطلاعات یا افزایش محدودیت‌های قانونی باعث کاهش سقط

عواقب نظارت دولتی بر بارداری زنان

شادی مکی

با سامانه ملی باروری را نامطلوب توصیف کرده و خواستار تبادل اطلاعات روزانه مستمر با این سامانه درباره جواب آزمایش شده است. از آنجایی که ثبت اطلاعات باروری زنان بخشی از حریم خصوصی آنها محسوب شده و شهروندان معمولاً علاقه‌ای به ثبت اطلاعات خصوصی خود ندارند، این سؤال مطرح است که تلاش برای ثبت اطلاعات جواب آزمایش زنان باردار و پیگیری وضعیت آنها چه پیامدهایی به دنبال دارد.

نمی‌شود، بلکه آن را به روش‌های غیرایمن سوق می‌دهد. براساس گزارش سازمان بهداشت، سقط غیرقانونی بیشتر در کشورهایی رخ می‌دهد که قوانین سخت‌گیرانه دارند، اما دسترسی به روش‌های پیشگیری و حمایت اجتماعی کم است. دز طرفی برخی مطالعات دانشگاهی درباره تأثیر سیاست‌های جمعیتی حاکی از آن است که سیاست‌های سخت‌گیرانه منجر به کاهش میل به فرزندآوری در بلندمدت شده است». او تأکید می‌کند که سقط غیرقانونی عمدتاً به دلیل بارداری‌های ناخواسته اتفاق می‌افتد: «اما در این زمینه روش‌های مؤثری برای کاهش سقط وجود دارد که دسترسی به روش‌های پیشگیری از بارداری، آموزش و آگاهی‌بخشی به زنان و افزایش حمایت‌های اجتماعی و اقتصادی برای مادران از آن جمله است». خداکرمی بر این باور است که به‌جای طراحی سامانه‌های پرهزینه و استفاده از روش‌های کنترلی و تنبیهی باید بر بندهای ترویجی قانون جوانی جمعیت متمرکز شد و از سیاست‌های موفق در کشورهای دیگر بهره‌برداری کرد: «کشورهایی که قوانین سخت‌گیرانه درباره سقط دارند، معمولاً نرخ سقط بالا اما غیرایمن دارند؛ مانند برخی کشورهای آمریکای لاتین. اما در مقابل کشورهایی که از حمایت اجتماعی، خدمات بهداشتی مناسب و روش‌های تشویقی استفاده کرده‌اند، کاهش واقعی در نرخ سقط را تجربه کرده‌اند. کشورهای هلند و سوئد در این گروه از کشورها جا دارند. رئیس سابق انجمن علمی مامایی ایران پیشنهاد می‌دهد که وزارت بهداشت به‌جای این نوع برخورد‌ها، ارائه خدمات مامایی استاندارد و بهبود خدمات مادران و سلامت باروری در شبکه بهداشت را در دستور کار قرار دهد: «ما می‌توانیم با بهبود خدمات بهداشتی و درمانی، ارائه خدمات مامایی رایگان یا کم‌هزینه به زنان باردار، ایجاد ساختار سلامت مادر و کودک در شبکه بهداشت، اعطای مشوق‌های اقتصادی و حمایت‌های مالی برای مادران شاغل مانند کمک‌هزینه‌های فرزندآوری، دسترسی به آموزش پیشگیری و دردسترس قرار دادن وسایل پیشگیری از بارداری به کاهش بارداری‌های ناخواسته و همچنین افزایش اعتماد به نظام سلامت کمک کنیم تا از این رهگذر زنان اطمینان حاصل کنند که اطلاعات پزشکی‌شان محرمانه باقی می‌ماند».

ثبت اطلاعات زنان باردار نقض حریم خصوصی نیست

موضوع ثبت اطلاعات زنان باردار در یک سامانه دولتی، سؤال دیگری را هم ایجاد می‌کند: آیا این اقدام بدون رضایت افراد و با توجه به تبعات منفی آن به نوعی نقض حریم خصوصی افراد نیست؟ سؤالی که هوشنگ یوزبایی، حقوق‌دان، به آن پاسخ منفی می‌دهد.

او در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهد: «اصول متعددی از قانون اساسی به پاسداشت حریم خصوصی پرداخته است. در قانون آیین دادرسی کیفری هم به این موضوع پرداخته شده، به‌ویژه در بخشی که مرتبط با تفتیش یا بازرسی از اموال و منزل مردم است قانون‌گذار بر حریم خصوصی تأکید داشته است. در فرمان هشت‌ماده‌ای امام که در سال ۱۳۶۰ منتشر شد هم این موضوع مورد توجه قرار گرفته و حتی در بحث وسایل امنیتی هم امام بر حریم خصوصی افراد تأکید بسیاری داشته و اجازه نداده است که هرکس تحت هر لثو و با هر اقدامی به حریم خصوصی افراد تعرض کند. در میانی شرعی نیز اجازه تجاوز به حریم خصوصی داده نشده است. بنابراین، هم از منظر فقهی و شرعی و هم از لحاظ قوانین بالادستی حریم خصوصی مورد توجه قرار گرفته است». این حقوق‌دان تأکید می‌کند منظور از حریم خصوصی، احترام ویژه به آن است و نباید تعرض و تجاوزی به حریم خصوصی انجام شود: «مگر اینکه ورود به این حریم خصوصی برای رسیدن به یک موضوع مهم‌تر باشد، در چنین شرایطی نمی‌توان از تعرض یا تجاوز به حریم خصوصی سخن گفت، بلکه باید با رعایت جوانب شرعی ورود به حریم خصوصی کرد. به عنوان مثال، ورود افراد به منزل یا اقامتگاه افراد یا ورود به کامپیوترهای شخصی آنها جزء حریم خصوصی افراد بوده و قانون‌گذار اجازه ورود به این حریم را نداده، اما ممکن است برای بررسی یک جرم یا موضوع بااهمیتی

شرق

گزارش

رؤیا؛ زنی که برای مادرماندن می‌جنگد

زندگی همیشه آن‌طور که می‌خواهیم پیش نمی‌رود. گاهی مثل رودخانه‌ای خروشان است که ما را با خودش می‌برد، بی‌آنکه فرصتی برای مقاومت داشته باشیم. رؤیا هم قربانی همین جریان بی‌رحم زندگی بود؛ دختری که از همان کودکی طعم بی‌بندگی را چشید. دختری که خیلی زود مجبور شد بچنگد، اما نه برای آرزوهایش، بلکه برای زنده‌ماندن، برای کودک چهارساله‌ای که حالا همه زندگی‌اش شده است.

آغازبی‌بناهی

رؤیا هنوز کودکی بیش نبود که خانواده‌اش از هم پاشید. پدر و مادرش از هم جدا شدند و هرکدام راه خودشان را رفتند. در این میان، رؤیا ماند و مادر بزرگی که خودش دیگر توان جنگیدن با روزگار را نداشت. زندگی در خانه‌ای که جای کودکی نبود، جایی که فقط باید زنده می‌ماند، جایی که خبری از آغوش گرم مادر و حمایت پدر نبود. رؤیا در خانه‌ای بزرگ شد که هر گوشه‌اش بوی تنهایی می‌داد.

ازدواجی که کابوس شد

هنوز درک درستی از زندگی نداشت که او را مجبور کردند به ازدواجی که هیچ ردی از عشق در آن نبود. رؤیا نه رؤیای لباس سفید داشت، نه انتظار محبت از مردی که زندگی‌اش را در دستانتش گذاشته بود. ازدواج اجباری، بلیت یک مسیر بی‌بازگشت شد؛ مسیری که هر قدمش با تحقیر و ترس همراه بود. همسرش نه‌تنها برای او تکیه‌گاه نشد، بلکه او را به ابزاری برای کسب درآمد تبدیل کرد. شب‌هایی که رؤیا مجبور بود در جابج مردانی که همسرش برایش انتخاب می‌کرد، باشتند و پیشرفت‌شود؛ شب‌هایی که هیچ‌کس صدای شکسته‌شدن روح یک زن را نمی‌شنید.

فرار از جهنم

رؤیا سال‌ها در این جهنم سوخت، اما بالاخره نفسله‌ای از امید در تاریکی پیدا شد. مددکاران اجتماعی او را دیدند، صدایش را شنیدند، دستش را گرفتند و کمک کردند تا این زن‌ان فرار کند. برای اولین بار، بعد از سال‌ها او توانست از آن کابوس خلاص شود. دادگاه به نفعش رای داد و طلاق گرفت. جبهه‌اش را در آغوش کشید و برای اولین بار بعد از مدت‌ها نفس راحت کشید. اما آزادی همیشه آسان نیست؛ او باید برای بقا بجنگد، برای خانه‌ای که سقف بالای سر خودش و کودک چهارساله‌اش باشد، برای لقمه‌ای که سرمنده فرزندش شود. برای آینده‌ای که شاید رنگ و بوی بهتری از گذشته داشته باشد.

نبردی تازه؛ مادرماندن آسان نیست

زندگی هنوز هم روی خوسر به او نشان داده است. خانواده‌اش سوابقش حالا از وضعیت بد مالی او سوءاستفاده می‌کنند. آنها تهدید کرده‌اند حضانت فرزندش را از او می‌گیرند. قانون می‌گوید او باید تمکن مالی‌اش را به دو دادگاه اثبات کند. باید ثابت کند که می‌تواند برای کودک چهارساله‌اش خانه‌ای امن داشته باشد. خانواده همسرش هم البته چندان نگران فرزند رؤیا نیستند؛ آنها به دنبال بردن کوش زنی هستند که سال‌هاست برای مادربودنش مبارزه می‌کند. اما او ۷۰ میلیون تومان کم دارد. ۷۰ میلیون پشرش برای تمدید اجاره‌خانه، برای اینکه پیشش را از دست ندهد، برای اینکه دوباره قربانی نشود. حالا رؤیا کارگری می‌کند؛ از صبح تا شب دست‌هایش بوی زحمت می‌دهند، بوی امید، بوی آشک‌های شبانه‌ای که فرزندش نبیند. اما درآمزش کافی نیست.

او به این پول نیاز دارد، نه برای خودش، بلکه برای بچه‌ای که اگر این بار از دست برود، دیگر امیدی به بازگشتش نیست. رؤیا چشم‌انتظار یک معجزه است؛ معجزه‌ای که شاید بتواند خانه‌اش را حفظ کند، شاید بتواند لیخنش پشش را نگه دارد، شاید بتواند برای اولین بار زندگی را از صفر شروع کند، بدون ترس، بدون تهدید و بدون تحقیر. او سال‌ها جنگیده است، اما این جنگ هنوز تمام نشده. رؤیا برای مادرماندن می‌جنگد. ما برای تأمین این ۷۰ میلیون قرار است با شما به رؤیا کمک کنیم. در صورت تمایل، مبالغ اهدایی خود را به شماره کارت ۰۹۳۴۴۷۲۰۹۴۳۴۲۱۲۰۵۰۴۱۷۲۱۲ بانک رسالت به نام شهزاد همتی پل‌سنگی واریز کنید. شاید بتوانیم خانه رؤیا را بسازیم و نوروز او را بهاری کنیم.